

SOKOLSKA KNJIŽNICA 1

E. GANGL

O SOKOLSKI IDEJI

V LJUBLJANI 1930

IZDAJA JUGOSLOVENSKA SOKOLSKA MATICA

61672

03000 1116

152

Uvodna beseda

V spoznanju, kako nujno je potrebna širokim krogom Sokolstva kraljevine Jugoslavije poljudno pisana sokolska knjiga, se je Jugoslovenska Sokolska Matica v Ljubljani odločila, da začne izdajati »Sokolsko knjižnico«, katere prvi zvezek s tem izročamo naši sokolski rodovini.

Oblika je priročna in cena tako umerjena, da more eno in drugo temu knjižnemu podjetju uglasiti pot med članstvo in naraščaj v vsa naša sokolska društva in v vse naše sokolske čete. In to hočemo! Veselilo nas bo in bodrilo k nadaljnemu delu, ako uspemo že ob pričetku tega podjetja. Začeli pa smo le z razmeroma nizko naklado, da se materialno takoj ob prvem koraku ne izčrpamo in ne omagamo.

»Sokolska knjižnica« naj ustreza vzgojnim namenom našega Sokolstva, zato bo dobro došla vsem, ki se ukvarjajo s sokolsko vzgojo, služila pa bo tudi kot pomožno čtivo v društvenih, župnih in saveznih tečajih. Tudi sokolski predavatelji in govorniki pred vrsto bodo dobili v njej mnogo hvaležnega gradiva. Poleg idealnega namena je torej s »Sokolsko knjižnico« zvezana tudi obča koristnost.

V tem letu nameravamo izdati tri zvezke, in sicer:

- I. zvezek — E. Gangl, O sokolski ideji;
- II. „ — Ing. Lado Bevc, Sokolsko prosvetno delo;
- III. „ — Dr. Miroslav Tyrš, Naš zadatak, smer i cilj.

I. in II. zvezek sta pisana v slovenščini, III. zvezek izide v srbohrvaščini.

V svoj krog vabimo sokolske pisatelje, ob čijih spisih se bodo okoriščali vsi pripadniki jugoslovenskega Sokolstva, kar bodi našim sostrudnikom povračilo truda in vzpodbuda za požrtvalno delo. Prosimo vsakega, ki se odzove temu našemu povabilu, naj obdela sebi najpriljubljenejšo temo iz obilice sokolske ideologije in iz pestrosti sokolskega življenja tako poljudno in kleno, da bo vsak zvezek celota zase in da bo obseg odgovarjal temu prvemu zvezku.

Upamo, da ne bomo prevarani v svojem pričakovanju in da bo v to podjetje vložena glavna obrestovana z visoko dvignjeno in poglobljeno sokolsko zavestjo vsakega in vseh.

Z d r a v o !

Ljubljana, meseca novembra 1930.

Jugoslovenska Sokolska Matica

O sokolski ideji

Dr. Miroslav Tyrš, ustanovitelj Sokolstva, govori, da se stvar sokolska obrača do vseh stanov in slojev, da ni za stranke in za poedince, temveč da je vsenarodna organizacija. »Poklicani smo,« piše Tyrš doslovno, »ohranjati svoj narod pri tisti vsestranski čilosti ter trajni in čvrsti moči, pri telesnem, duševnem in npravstvenem zdravju, ki ne dovoljuje, da bi se pokazala kakšna izprijenost in tako kakšen zastanek, kakšno nazadnjaštvo, ta najhujši, da, morilni zločin, storjen narodu!« In dalje pravi Tyrš: »Niti izobraženost niti bogastvo niti politična moč niso same na sebi vzdržale narodov v življenju, vse to so narodi že imeli, pa zopet izgubili, ker so bili nezdravi in moralno izprijeni. Le zdravje in npravnost sta poroštvo življenja.«

Ti citati dokazujejo, da je Tyrš idejo, ki je vzknila v njegovi duši, postavil na najširšo podlago, ker je namenil nje prednosti in dobrine vsemu narodu brez razlike in ozira na stan, sloj in razred in brez omejitve na to ali ono politično stranko. Velik duh more ustvarjati le velika dela. In Tyršu samemu se je zdela ta ideja tako velika, veličastna, važna in pomembna, da ji je žrtvoval

vse svoje fizične in duševne moči, da je delal in živel samo zanjo in jo kot najdragocenejšo dediščino zapustil svojemu narodu in vsemu Slovanstvu. Ni kulturnega naroda na vsem svetu, ki bi se mogel ponašati z vsenarodno organizacijo, enako Sokolstvu.

Naša dolžnost je, izvirajoča iz globine sokolskega prepričanja in mišljenja, da točno spoznamo pred vsem idejno stran Tyrševe zapuščine, uravnamo po njej vse svoje zasebno in javno življenje in delovanje, da nismo Sokoli in Sokolice samo zato, ker smo svojemu društvu plačali članarino, ampak da smo pripadniki Sokolstva iz notranje, žive potrebe in ker hočemo z besedo, z delom in zgledom izpolnjevati in izpričevati vedno in povsod, kar Sokolstvo od nas zahteva in česar smo dolžni Sokolstvu in narodu.

Iz načela, da je Sokolstvo namenjeno vsemu narodu, izhaja logično, da je Sokolstvo vzgojna organizacija, ki hoče vse fizične in moralne moči vseh plasti naroda dvigniti do one dovršenosti in popolnosti, katera ves narod in vsakega poedinca v njem usposobi za uspešno tekmo z vsemi kulturnimi narodi na vsakem poprišču življenja. Zato Sokolstvo ne trpi nobene izprijenosti, nobenega zastanka in nobenega nazadnjaštva, ampak zdržuje vse moči naroda v večnem gibanju, v pogonu do popolnosti in dovršenosti, ki pa nista absolutno dosežni. Kar dosežemo z lastnim delom relativno popolnega in dovršenega, nam to le dokazuje, da z vzgojo napredujemo, da moremo s tvornostjo fizičnih in nravnih moči dosežati uspehe, ki se zde pasivnemu

gledalcu nedosegljivi, ki pa nam ne dovoljujejo, da bi roke vrgli navzkriž in se ob zatonu v brezdelje zadovoljili za vselej z doseženimi uspehi. Čim popolnejši in dovršenejši smo, tem bolj se popolnost in dovršenost odmičeta od nas — ideali plavajo v silnejše daljave in višave; naše hrepenenje, gnano in dvigano od plemenite, a ne materialne nezadovoljnosti, pa hiti za njimi in napenja naše fizične in moralne moči do ustvarjanja novih uspehov in do izvojevanja novih pridobitev. In tako se narod vzdržuje v večnem gibanju in v večni nezadovoljnosti, ki mu ohranjata njegove življenjske energije v vsestranski čilosti, v trajni in čvrsti moči, v telesnem, duševnem in нравstvenem zdravju.

Če bi bila dovoljena in možna primera, bi dejal, da je to in tako naše sokolsko življenje enako večno gibljivemu morju, ki je po svojem veličastvu in po svoji ogromnosti vedno enako, a po svojem teženju in prelivanju v neskončne daljine in po svojem silovitem izražanju nikoli usužnjenih in nikdar izčrpanih moči vsak trenutek veličastnejše in mogočnejše. In v tem morju je vsak od nas kaplja, sama zase neznatna, skoroda brezpomembna, a v družbi in v zvezi z vsemi del, člen in bistvo nepremagljive moči in veličine!

Sokolska vzgoja se ne omejuje zgolj na vzgojo telesa, kakor ni njena naloga samo vzgoja duha. Eno in drugo bi bilo enostransko in bi ne dosegalo splošnih vzgojnih smotrov, ki jih ima Sokolstvo, in bi ne dajalo narodu vsega tega, česar potrebuje za svoj obstanek in napredek: vztrajnosti, delaljubnosti, odpornosti, pogu-

ma, odločnosti, značajnosti, resnicoljubnosti, treznosti, zdravja, moči in volje. Vse te vrline in prednosti kulturnega človeka in kulturnega naroda niso odvisne samo od njegovih telesnih moči in zmožnosti, temveč so bistvena svojstva tudi njegovih duševnih lastnosti. Ene kakor druge so v tako tesni zvezi med seboj, da ni mogoče v sokolskem zmislu vzgajati telesa ob zanemarjanju duha in obratno ne moremo zametati ob vzgoji duha vzgoje telesa.

Vendar je temelj in osnovno načelo vsega sokolskega dela in življenja telesna vzgoja. Pot v lepoto in tajnosti sokolske ideje drži skozi sokolsko telovadnico, in v času našega napredka je prodrl tudi nazor, da je iskati trdne in edine podlage uspešnemu našemu prosvetnemu delu v naših telovadnicah. Telo je posoda duha; dragocena posoda je to, ki moramo vanjo vliti in jo do vrha napolniti s še dragocenejšo vsebino.

Vadba telesa v navadnem pomenu bi nam dala pač atletov in akrobatov, ki kažejo svoje vratolomnosti in napete mišice za zaslužek, za vrisk in plosk množice, ne dala bi nam pa Sokolov in Sokolic, ki jim ponuja sokolska telesna vzgoja zdravja, moči in lepote.

»Vzgajaj v trdnem telesu trdne značaje!« veva Tyrš. Življenje pa uči, da je zdravje bogastvo, da je zdravje vir veselja do dela in življenja, da je zdravje zaklad, ki si ga lahko daš sam, ako ne zanemarjaš telesne vzgoje. V tem primeru si v resnici sam svoje

sreče kovač. In sokolski telovadni sestav, znanstveno utemeljen in upravičen, tako mikaven in poln vabljevih premen, vsestransko raznolik, namenjem z enako skrbnostjo, izbranostjo in preudarnostjo vsem delom in členom telesa, lije med ves narod, med vse stopnje njegove starosti obojega spola vedno svežo strujo zdravja, moči in lepote, da se ves narod takorekoč v vsaki sokolski telovadni uri pomlaja in krepi, napaja z radostjo do življenja in se z zanosom dviga k napredku in razvoju v sokolski deci, v sokolskem naraščanju, v naših bratih telovadcih in sestrah telovadkah.

Nikjer tako kakor v naših telovadnicah in na naših zletih in izletih, ki so tudi del telesne vzgoje, ne prihaja do izraza in veljave načelo sokolskega bratstva in enakosti, ki vodita vsakega in vse do svobode plemenitega in dostikrat smelega razmaha telesnih moči, ki ga obkroža in iz njega odseva žar lepote. Saj ne more biti noben gib našega telesa oduren, sirov in nebrzdan, ker je le slika in lik lepote, ki jo v naših dušah goji sokolska npravstvena vzgoja, kakor ne sme in ne more biti prostaška, žaljiva in grda nobena beseda, prihajajoča iz naših ust, ker je le odmev one iste lepote, vladajoče v nas.

Brat in sestra, ki redno posečata sokolsko telovadbo in ljubezen in skrb posvečata vzgoji sokolske dece in sokolskega naraščaja, neizmerno zvesto in uspešno služita svojemu narodu, ker ustvarjata zdravo jedro in zdrav mozeg vseh njegovih pozitivno delujočih življenjskih energij. Vsak se zavedaj tega prvorednega in

odlično nacionalnega pomena sokolske telesne vzgoje in te svoje splošno narodne in državljanske sokolske dolžnosti!

V trdnih telesih pa vzgaja trdne značaje sokolska npravstvena vzgoja, ki nima niti nadrejene niti podrejene vloge, ampak mora vzporedno hoditi ob prvi, da ne izgreši svojega namena in ne postane enostranska. Npravstvena vzgoja sama, izvrševana od mrzlih in zakrknjenih moralistov, se kreta ob nevarnih stezah neodkritosrčnosti, potuhnjenosti, zavratnosti, lažnivosti, klevete, licemerstva in zavisti in lahko pride do nasprotnih uspehov, kakor jih je nameravala doseči.

Sokolska npravstvena vzgoja mora v vsakem poedincu zbuditi in živo ohraniti spoštovanje do samega sebe, to se pravi, da ne smeš z ničemer, nikjer in nikoli brezumno uničevati tega, kar si s trudom pridobiš v telovadnici; tudi takrat ne, kadar si sam! Lepota, dobrota in resnica so sokolske kreposti, ki so bistveni del tvojega notranjega sveta in ki se nepotvorjeno in pogumno kažejo v tvojih delih in besedah. One so nevidne vezi, ki se prepletajo od srca do srca in prikazujejo vso našo veliko sokolsko rodovino v obsevu lepote, dobrote in resnice — to je, one prej omenjeni dragoceni posodi dajejo še dragocenejšo vsebino.

Sokolstvo priznava svobodo prepričanja in mišljenja vsakega poedinca in zahteva od svojega članstva, da bodi npravstveno (moralno) neoporečno in da spoštuj

vsako odkrito in iskreno mišljenje in pošteno, značajno prepričanje drugih. Pomni dobro: spoštuj prepričanje in mišljenje drugih, na svoje prepričanje in mišljenje pa bodi ponosen in se ne daj omajati v njem za skledo leče!

Nespametno in neosnovano je natolcevanje in podtikanje, da smo Sokoli proti veri. Zakaj bi bili proti veri, ko pa ni nobena vera proti nam! To smo naglasili že večkrat, takoj po svetovni vojni leta 1919. na zborovanju v Ljubljani, posebno jasno in nedvoumno pa na velikem svojem zboru v Zagrebu leta 1924.

Glede vere stojimo na stališču, da je vera najintimnejši in najsvetejši del notranjega življenja vsakega poedinca. In ta bistveni del človekovega svetovnega nazora Sokolstvo ceni in spoštuje. Obsoja pa vsako zlorabo tega plemenitega bistva človekove duševnosti v kakršnekoli neverske namene, ravno tako kakor obsoja izrabljanje kakršnihkoli kulturnih ali političnih organizacij za uveljavljanje svetne moči kateregakoli verstva. («Moje kraljestvo ni od tega sveta.»)

Sokolstvo spoštuje vsako versko prepričanje, in vsak naš pripadnik sme svobodno izvrševati zapovedi in predpise svoje vere in cerkve.

Sokolska нравstvena vzgoja usposablja vsakega našega pripadnika za dostojno in pošteno sožitje v rodovini, v občini in državi; ona nam narekuje, da moramo brezpogojno izvrševati svoje dolžnosti kot državljani in kot člani človeške družbe; vелеva nam, da se moramo pokoravati zakonom, da moramo spoštovati javni red

in mir, da mora vsak poznati disciplino in se ji pokoravati brez ugovora in pridržka.

Kdor je član naše organizacije, ta priznava načela in pravila, ki so nam predpisana in ki nam vladajo. Moč ideje same ga je privabila med nas, zato je vdan tej ideji in se pokorava vsemu, kar naša stvar od njega zahteva. Kjer ni reda, tam ni skupnega, smotrenega življenja. Tako je v društvu, tako je v državi. Zakon je oblast, zato ga poslušamo. Kdor je razuzdanec v uživanju, on izpodkopava svoje moralne sposobnosti in onečašča svojo sokolsko čast, obenem pa oskrunja in zmanjšuje tudi svojo moralno kvalifikacijo kot državljan in človek. Značaj je zlit iz vztrajnosti, hrabrosti in volje. Kdor uničuje svoje moralne moči, kdor neče poznati discipline in redovitosti, kdor uničuje svoje duševne zaklade in bogastvo svojega zdravja, ta ne more biti Sokol, ker ubija trdnost telesa in trdnost značaja.

Sokolska nравstvena vzgoja, ki ji je ognjišče v telovadnici, krči naša pota naravnost v živi svet, med narod, med ljudi, kjer se moramo po svoji telesni in moralni kakovosti dvigati in odlikovati pred vsemi drugimi, kjer moramo z zgledom pridobivati svet zase in v polni meri in po svojih najboljših močeh izvrševati naloge in dolžnosti, ki nam jih nalagata lastni poklic in potreba domovine! Sokolska nравstvena vzgoja je vzgajanje sposobnih in značajnih ljudi za resnično, veliko življenje, ki bo toliko bolj odgovarjalo našim načelom, kolikor več v sokolskem duhu vzgojenih ljudi izide iz naših telovadnic.

Plod sokolske npravstvene vzgoje je resen in plemenit značaj. Dušo in vse mišljenje Sokola prepaja ljubezen do naroda, ljubezen do domovine, zakaj sokolska vzgoja je tudi narodna (državna) vzgoja. Drevo črpa hrano in rast iz zemlje, Sokol dobiva moč svojemu ustvarjanju iz domovinske ljubezni. Vse naše misli so zlite z narodom, vsa naša srca so spojena z domovino. Sokolstvo je strogo in neizprosno nacionalna organizacija, ki se globoko in ponosno zaveda, da se naša lipa košati čez ves slovanski svet in da naš simbol vesla pod sinjeblesko kupolo nebesnih višav, vzbočeno nad vsem slovanskim svetom.

Tyrš pravi: »Ljubezen do domovine — to so ona posvečena tla, ki so na njih vzcvetle vaje starega veka.« — Naša nacionalna vzgoja stremi za tem, da damo domovini jake, dosledne, neizprosno zveste sinove in hčere, ki jim je blagor domovine prvi ukaz. Živeti hočemo svobodno v svobodni domovini, tudi v onem predelu svoje zemlje, koder danes sklepajo roke bratom in sestram z verigami ponižanja, trpljenja in sužnosti. Nočemo ničesar, kar ni našega; nočemo živeti na škodo in na stroške drugih, hočemo le to, kar je naše, a stoječ in napredujoč na svojem, hočemo, da nas manjšina ceni in upošteva, da ne pije naše krvi in ne zlorablja od nas darovane svobode.

Za nas je ujedinenje naroda in domovine dognana in sveta resnica. Eden narod, ena domovina in eno Sokolstvo v njej! To je bistvo in jedro naše nacionalne vzgoje. In vzporedno s tem se glasi drugo naše razo-

detje: Ta edinstveni narod proži iz ujedinjene svoje domovine svojo bratsko roko v trajno zvezo vsem bratom in sestram širom slovanskega sveta, da se ustvari pod sokolskim praporom nepremagljiva velesila stvarne slovanske vzajemnosti in slovanske bodočnosti.

Zgodovina nas uči, da sta samo ljubezen do domovine in iz nje izvirajoča moralna moč ustvarila velika in trajna dela. Le domovinska ljubezen je zmožna vsake, tudi največje žrtve, ki ji celó lastno življenje ni previsoka cena. Sladko je za domovino umreti, a živeti in delati zanjo je vsakemu državljanu prva in poglobitna dolžnost. Ljubezen do domovine nam lajša vsako breme, daje vsakemu dejanju večjo vrednost in vsakemu življenju višji namen. Kakor tudi si deležen vseh dobrot osebne in državljanske svobode, vendar omejuje to svobodo korist in potreba domovine, ki zahteva od tebe, da ji daš v materialnem in moralnem pogledu vse, kar mora imeti za svoj obstanek, razvoj in napredek.

Najsijajnejši dokaz, do kolike mogočnosti in do kakšne požrtvovalnosti se more stopnjevati dejanska ljubezen do domovine, nam daje borba za naše osvobodjenje in ujedinjenje, v kateri so naši bratje Srbi in naši dobrovoljci storili dejanja junaštva in požrtvovanja, ki jim ni enakih v zgodovini. Naše in češkoslovaške dobrovoljce je samo domovinska ljubezen gnala v trpljenje in boj, ona je vsem borcem za svobodo zemlje in naroda vlivala nadčloveških moči, jih neprestano krepila in navduševala in jih končno ovenčala z zmago. Naša nacionalna vzgoja hoče, da bodi vsak poedinec jak, lep,

kreposten, zdrav, ponosen, odločen, požrtvovalen, vztrajen in zvest, da bo tudi celota, ki ji je poedinec del in člen, takšna, kakršni so poedinci, ki je iz njih sestavljena. Kako plemenita naloga sokolske nacionalne vzgoje je to in kako visok namen in smoter je postavljen tej vzgoji!

Najsilneje vpliva nacionalna vzgoja na mlada srca — na našo deco in naš naraščaj. Vsem tem, ki stopajo na naša mesta, da prevzamejo od nas skrb in ljubezen do Sokolstva, kaže domovinska ljubezen pota čednosti in kreposti, da se razvijajo in rastejo v lepoti, značajnosti in deloljubnosti in da stopijo v svoje poklicne dolžnosti, ki se zanje pripravljajo, moralno jaki in fizično močni, oboroženi z odporno silo telesa in duše, prožarjeni s plamenečo ljubeznijo do naroda in zemlje, Sokoli in Sokolice, ki umevajo sokolsko geslo, ker ga jih je naučila umevati sokolska vzgoja: V mislih domovina, v srcu odločnost, v pesti moč!

Vsem plastem naroda je namenjena sokolska telesna, нравstvena in nacionalna vzgoja; nobene razlike ne dela med imenom in naslovom, med stanom in razredom. Vsi smo sinovi in hčere ene matere domovine, zato smo bratje in sestre med seboj, ki se nikjer tako svoje, tako domače in tako ugodno ne počutimo kakor v sokolski organizaciji. Iz te ugotovitve nujno poganja sama od sebe četrta veja sokolskih vzgojnih nalog — vzgoja vsega članstva v duhu in po načelih najširšega demokratizma.

Ako imenujem sokolsko demokratično vzgojo na zadnjem mestu, ji s tem ne prisojam najmanjše važnosti, ampak hočem le povedati, da je naš demokratizem le logična posledica vseh doslej omenjenih nalog sokolske vzgoje. In še več! Demokratizem je studenec, iz katerega izvira sokolska ideja. Demokratizem se uveljavlja v polni pravici, v neomejeni oblasti in v nepotvorjeni obliki le tedaj, kadar ga vznaša in propoveduje velika ideja, ki je namenjena vsemu narodu brez razlike na starost, spol, stan in razred in ki je tako mogočna, tako zdrava, sveža in življenja sposobna, da priteza nase in sebi vdane in zveste ohranja vse plasti naroda. In ker je sokolski ideji poglobitni, da, edini namen, da k popolnosti razvojno dviga vse fizične in moralne moči vsega naroda in s tem narod dovaja k popolni moralni in materialni neodvisnosti in svobodi, je in ostane sokolska ideja skupna last vsemu narodu, je sokolska ideja v svoji grandiozni celoti in v svojih bistveno sestavnih delih trajna tvorba ter duševno in fizično zdravje vsega naroda ohranjujoč in pospešujoč plod demokratičnega (ljudskega) čuvstvanja.

Naša demokratična vzgoja sloni na principu bratstva in enakosti, dopovedujoč vsakemu članu in vsaki članici, da je enakopraven in enakovreden član celote — Sokolstva in naroda. Nihče ni med nami prvi in nihče ni zadnji. Bratje in sestre smo, ki imamo v Sokolstvu prilike dovolj, da se vsestransko vzgojimo in moralne in fizične pridobitve sokolske vzgoje prenesemo v javno življenje. V Sokolstvu je izbrisana in izravnana vsaka

razlika, ki zunaj nas reže v narodnem telesu globeli med poedinci in skupinami, razpalja strasti sovraštva in zmanjšuje ali uničuje pozitivno ustvarjajoče energije.

Naša demokratična vzgoja nam nalaga dolžnost, da poudarjamo načelo socialne pravičnosti, ki ga javnost dostikrat krši. A še važnejša od samega tega poudarka je naloga našega demokratičnega mišljenja, da to načelo socialne pravičnosti dosledno izvajamo, kjerkoli in kadarkoli se nam nudi prilika. Na drugi strani pa moramo tudi od svojega članstva zahtevati, da ne zlorablja svoje pripadnosti k Sokolstvu in da v našem imenu ne dela naši stvari škode in sramote.

Začetek in konec vsakemu od nas je eden in isti: rojstvo in smrt. Razdaljo med obema, to je dobo svojega življenja, izpolni vsak sam z dejanji, ki so skladna s sokolskimi načeli in ki povišujejo fizične in moralne kakovosti celote. Demokratično mišljenje ti govori, da moreš veljati za enakega med enakimi, ako v vsem obsegu ustrezaš svojim dolžnostim v rodovini, v društvu, v družbi in v narodu in da moreš biti le v tem primeru deležen pravic, ki so vzporednice ali posledice dolžnosti. Izjemnih ali predstvenih pravic Sokol ne pozna.

Prešinjen z vso močjo demokratizma, je zaklical Tyrš velepomembne besede, ki njih glas nikoli ne zamre: »V Sokolu se učimo enakosti, tega edinega jamstva prave in trajne svobode, saj smo vsi bratje in sinovi ene predrage matere.« In dalje: »Moramo se vzajemno vzgojiti kot čvrsto in silno pokolenje, ki nima samo

moči, ampak ima tudi trdno voljo, ki se ne baha s slavo svojih prednikov, temveč se pripravlja delati po njih zgledih.«

Princip demokratizma, ki je tako jasno izražen v sokolski ideji in ki stoji na njem vse udejstvovanje vsakega pripadnika naše organizacije, je ena najlepših in najznačilnejših potez v Sokolstvu. In ta poteza ga odlikuje od vseh drugih organizacij in posnetkov, ki stoje daleč za Sokolstvom po moči svojih idej in po važnosti svojih splošnih vzgojnih nalog, in ta poteza utemeljuje klic Sokolstva vsej javnosti, vsemu našemu narodu in vsemu Slovanstvu k sodelovanju.

Tako sokolsko vzgojo smatramo za podlago vsemu življenju naroda, za podlago njegovemu zdravju, njegovi čilosti, njegovi poštenosti, njegovi delavnosti in njegovi odpornosti. Sokolstvo hoče in mora biti močna opora vsemu stremljenju naroda po višjih smotrih, mora biti izraz njegove moči in njegove zavednosti. Delamo na zgradbi trdnega in stalnega temelja pridobljene državne in nacionalne samostalnosti. Podlago in poroštvo tej samostalnosti pa daje zdrav, izobražen, nravno in samozavestno živeč državljan.

V sokolski vzgoji in v umevanju sokolske ideje je edino in uspešno sredstvo ureditve našega življenja po sokolskih načelih. Ceno življenju daje naše neumorno, smotreno, požrtvovalno sokolsko delo, ki mu je izraz v krepki, ponosni in vse zapreke premagujoči volji: kar

morem, to moram, ker hočem! Vsemu narodu in sebi,
ki sem del naroda, pa hočem s sokolskim delom privzgo-
jiti in kot trajno last očuvati najvišjo odliko — viteštvo
značaja in plemstvo duha!

